

การเกยหาดของเรือยกพลขึ้นบกขนาดใหญ่

การเกยหาด

การนำเรือที่มีคุณสมบัติในการเกยหาด (LST.,LSM.,LCU.,LCVP.)จอดบนหาดที่มีความลาดชันเหมาะสมกับเรือแต่ละประเภทในช่วงเวลา ที่กำหนด เพื่อขนถ่ายกำลังรบยกพลขึ้นบก อาวุธยุทโธปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอุปกรณ์อื่นๆ ที่สนับสนุนการดำเนินยุทธวิธีบนบก โดยปกติจะเป็นคลื่นตามคำขอ แต่ยังคงความหมายของการเคลื่อนกำลังจากเรือสู่ฝั่ง คือ ตรงดำบลที่ ตรงรูปกระบวน และตรงเวลา

การเตรียมการเกยหาดของเรือยกพลขึ้นบกขนาดใหญ่ (LST)

การแต่งทริม การแต่งทริมมีความมุ่งหมายหลักอยู่ ๔ ประการคือ

1. เพื่อให้เรือติดหาดเป็นความยาว ๑/๓ ของตัวเรือ โดยประมาณการว่าหัวเรือจะมุดเข้าไปในทรายประมาณ ๑๘ นิ้ว
2. เพื่อให้มีระยะปลอดภัยใบจักร /หางเสือ โดยปกติไม่ควรน้อยกว่า ๔ ฟุต
3. เพื่อให้สามารถส่งยุทธสัมภาระขึ้นบกได้
4. เพื่อให้ถอนตัวจากหาดได้

การวางแผนการนำเรือ

1. ศึกษาแผนที่สำรวจหาดอย่างละเอียด เพื่อกำหนดจุดเข้าหาด รวมทั้งศึกษาลักษณะพื้นที่ท้องทะเลตรงที่จะเข้าเกย ความลาดชันของหาด และลักษณะพื้นที่ใกล้เคียง
2. ลักษณะอุทกศาสตร์ (กระแสน้ำ เวล่าน้ำขึ้น-น้ำลง ลักษณะคลื่น)
3. ลักษณะอุตุนิยมวิทยา (ทิศทางลม เวลาดวงอาทิตย์ขึ้น-ตก)
4. อัตราการกินน้ำลึกหัวเรือ
5. การทำเครื่องหมายของชุดจัดระเบียบชายหาด

การกำหนดจุดขนหาด (Ground Point: G) โดยมีข้อพิจารณาในการกำหนดคือ

1. เป็นจุดที่มีความลึกของน้ำเมื่อเรือเกยหาดพอที่จะแต่งทริมหัวได้ และจุดดังกล่าวจะต้องมีถึงน้ำหัวเรือเพื่อถ่ายน้ำออก เพื่อให้หัวเรือลอยขึ้นด้วย(ในกรณีถอนตัว)
2. เป็นจุดที่เมื่อเกยหาดแล้วสามารถขนถ่ายได้
3. บริเวณหาดหลังจุดที่เกยต้องมีเส้นทางเข้าออกและมีความแน่นของทรายเพียงพอในการขนถ่าย
4. มีที่หมายในการนำเรือ มีเส้นทางในการนำเรือเข้า-ออก มีพื้นที่กลับลำในและนอกเขตน้ำตื้นได้

การใช้ลวดสมอท้าย

1. ตรวจสอบสภาพลวดสมอท้ายว่ามีระยะตามต้องการหรือไม่
2. ตรวจสอบสภาพการทำเครื่องหมาย (สี) บนลวดสมอท้ายว่าถูกต้องหรือไม่
3. ในการหยุดลวดสมอท้ายเพื่อให้สมอกินดินจะทำการหยุด 2 ครั้ง คือที่ 300 ฟุต และ 500 ฟุต

ข้อแนะนำ การเกยหาดควรจะมีการจัดการบรรยายสรุปให้กับนายทหารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดทราบ และทำการตรวจสอบอุปกรณ์ในการเกยหาดทั้งหมดก่อนการเข้าเกยจริง โดยเฉพาะก๊วนสมอท้าย

วิธีการเกยหาด

วิธีการนำเรือเข้าเกยหาด

1. คล้ายกับการนำเรือเข้าจอดเรือปล่อยสมอแต่จะไม่มี การสั่งถอยหลัง
2. นำข้อมูลต่างๆ มาพิจารณาประกอบในการนำเรือเข้าเกยหาดดังนี้
  - 2.1 ใช้ที่หมายจากบนฝั่ง(เข็มไขว้) จะต้องนำเรือให้ตรงตามเส้นทาง
  - 2.2 ใช้ระยะเรดาร์จากขอบฝั่ง (ป้องกันกรณีต้นหนมั่วมากๆ)
  - 2.3 ระยะจากการทำเครื่องหมายบนเสาหัว (ต้นหนคำนวณ)

รายการตรวจสอบ

1. กำหนดเวลาเกยหาด (B – HOUR) และเวลาถอนตัวจากหาด (R – HOUR) โดยพิจารณาจากเวลาที่ผู้บังคับบัญชา กำหนดให้ขนถ่ายยานยนต์คันแรกหรือกำหนดให้เริ่มการขนถ่ายมา กำหนดเวลาเกยหาด (B – HOUR) กับเวลา ดำเนินการต่างๆ มาพิจารณากำหนดเวลาถอนตัวจากหาด (R – HOUR)
2. กำหนดเวลาการปฏิบัติต่างๆ เพื่อเตรียมในการขนถ่ายให้เหมาะสม เช่น การเดินพัดลมระวาง การทดลองเครื่องยนต์ การปลดสลักประตูหัว การปลดสลักแรมหัว
3. ที่เวลา B-10 หรือห่างจากหาดประมาณ 4,000 หลา เปิดประตูหัว ปลดสลักยึดแรมป์ และหย่อนแรมป์เป็นมุม 45 องศา และแล่นเข้าสู่หาดด้วยความเร็ว ๖ นอต
4. ระยะ 2,000 หลาจากหาด เปลี่ยนใช้ทางดูดน้ำทะเลด้านบนหรือใช้ถังน้ำอับเฉาหล่อเย็น
5. ระยะ 1,000 หลาจากหาด ใช้ความเร็วเกยหาด (ประมาณ 6 นอต)
6. ที่เวลา B-1 (ก่อนเกยหาด 1 นาที) ประกาศ “ระวัง เกยหาด จับยึดให้มั่น”
7. ที่จุดปล่อยสมอ ระยะประมาณ 600 ฟุต จากหาดขึ้นอยู่กับความยาวลวดสมอท้าย ทำการปล่อยสมอท้ายพร้อมกับชัก หวดยาว 1 ครั้ง การปล่อยสมอท้ายจะปล่อยโดยการคลายห้ามก๊ว้น ท้ายเรือรายงานอาการและระยะสมอทุกๆ 100 ฟุต ไบจักรทั้งคู่คงเดินหน้าโดยแต่งความเร็วให้เหมาะกับการเกยหาดและเมื่อเกยหาดแล้วสั่งถือเข็มและใช้เครื่องจักรแต่ง เรือให้อยู่ในตำแหน่งที่ตั้งฉากกับหาดตลอดเวลา
8. หยุดลวดสมอเพื่อให้สมอกินดิน ที่ความยาว 300 ฟุต และ 500 ฟุต
9. เมื่อเรือเกยหาดแล้วประกาศ “เรือเกยหาด” ชักทุ่นกลมดำแนวตั้ง 3 ทุ่น (กลางคั่นชักไฟสีแดง 2 ดวง) เก็บลวดท้าย ให้ตั้ง ใช้ คจญ. และหางเสือแต่งทิศหัวเรือให้ตั้งฉากกับหาดอยู่เสมอ หย่อนแรมป์ เริ่มหยั่งความลึกน้ำทั้งสองกราบทุกๆ 10 นาที
10. เปลี่ยนใช้ระบบถ่วงน้ำวนเวียน (ถ้าต้องการ)
11. เริ่มการขนถ่าย/การปฏิบัติต่างๆ ชุดตรวจสอบความเสียหายตรวจสอบความเสียหายของเรือ